

מאורות השבת

פרשת ויקרא

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור המנורה | מאור הבית

מאור הדרשה

מפרט טכני

"אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָן" (א)
(ב)

קמים בבוקר, מניחים תפילין, הולכים לשיעור, חוטפים תפילת מנחה, והכל רק כדי להחתים כרטיס... לסמן וי על כל המצוות-מטלות שעלינו לעשות ביום-יום שלנו.

אדם קבע עם קבלן לבנות לו וילה מפוארת בת שלוש קומות עם שבעה חדרי שינה, חדרי אירוח ומרגוע ואפילו ספא. קבעו תאריך וסגרו על מחיר של מיליון שקלים בלבד!

פגש אותו אדם את חבריו והלל את העסקה המוצלחת שהצליח לסגור. צחקו עליו חבריו ואמרו לו: "הסתבכת, זו עסקת חייך? הלוא הוא יביא לך בלוקים מעזה, צנרת מגלגוליה, והדלתות מאל-עריש. לך מהר, תסגור מפרט טכני!"

שמע אותו אדם לחבריו ורץ אל הקבלן לחתום על מפרט טכני. "כן, מה אתה צריך לקבל?" שאל הקבלן. ענה לו: "אני רוצה בלוקים של איטונג, ריצוף איטלקי, צנרת נחושת סוג א'-א' וברזים מזהב."

"אין בעיה, סגרנו" השיב הקבלן.

"ומתי אקבל את הכסף?" ענה לו: "כשאקבל מפתח" וחתמו.

המשך בעמוד 4

מאור הפרשה

ר' אבשלום ח. (חמדת משה נעם השבת)

קורבנות ותפילה

"דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָן לַה' מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת קָרְבָנְכֶם" (ויקרא א, ב)

חומש ויקרא מתחיל בפרשיות הקרבנות ולכאורה, זה ההמשך הטבעי לפרשיות המשכן שמסיימות את חומש שמות.

אומרת המשנה (אבות א): שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה, הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים. **אומר הברטנורא**: על העבודה- היא עבודת הקרבנות. עבודת הקרבנות היא קיום לעולם. **מה היתה מטרת הקרבנות?**

הרמב"ן אומר: כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדיבור ובמעשה, ציווה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן.. כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלוקיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה.

משה ובני" בונים משכן מפואר, כלים מרהיבים עשויים מזהב, ציפוי ארוג במלאכת אומן, בגדי קודש מפוארים לכהנים המשרתים.. יצירה מפוארה כל כך. **אומר הרמב"ן** (שמות כה): וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתרו. המשכן שכולו בית לשכינה, כביכול לא כל כך מתאים שיהפוך "לבית מטבחים" והכהן המשרת כל עיסוקו יהיה שחיטה, פירוק ושריפה של חלקי בהמות.. היה ראוי יותר שיהיה בתוכו בית מדרש או ישיבה או לפחות ספריית קודש.. לעבודת הקרבנות ניתן למצוא מקום אחר.

המשך בעמוד 4

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור המנורה

מנורת המאור פרק כה

יצר הרע [סקירה]

זה דו-קרב: או אתה או הוא

אע"פ שיצר לב האדם רע מנעוריו, אם יתחיל לשברו ולדכאו בתחילת נערותו, יהיה קל בעיניו לנצחו לכל דבר שירצה. אבל אם יפול ביד יצרו בתחילה וימשך אחריו, ימצאנו בכל עת יותר כבד עליו וקשה מלנצחו, ומתגבר עליו בכל יום. אומרת הגמרא (סוכה נב.), אמר רב אסי, בתחילה היצר הרע דומה לחוט של עכביש, ולבסוף דומה כעבות העגלה (ע"ש). ואומרת הגמרא (ברכות סא.), דרש רב נחמן בר יצחק, מאי דכתיב 'וייצר ה' אלהים', בשני יודין? וגו', אלא כרבי שמעון בן פזי, דאמר אי לי מיצרי! או לי מיצרי! ללמד, שהיצר הרע גובר על האדם ואין מניחו לעשות רצון קונו, אם לא ילחם עמו.

צדיק, בינוני, רשע

אמר המחבר, נ"ל, שהצדיקים שגוברין על היצה"ר, נשאר יצר הטוב מלכו, ושופטו כרצונו. הרשעים, הם הפך זה. בינוניים, פעמים נוטין לכאן ופעמים נוטין לכאן. כמו שאומרת הגמרא (ברכות סא.): תניא, רבי יוסי הגלילי אומר, צדיקים, יצר הטוב שופטן, שנאמר 'ולבי חלל בקרבי'. רשעים, יצר הרע שופטן, שנאמר 'נאם פשע לרשע בקרב לבי'. בינוניים, זה וזה שופטן, שנאמר 'כי יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו'.

7 שמות

אומרת הגמרא (סוכה נב.), דרש רבי אלעזר, שבעה שמות יש לו ליצר הרע. הקב"ה קראו רע, שנאמר 'כי יצר לב האדם רע'. משה קראו ערל, שנאמר 'ומלתם את ערלת לבבכם'. דוד קראו טמא, שנאמר 'לב טהור ברא לי אלהים' ומוזה משמע שיש לב טמא. שלמה קראו שונא, שנאמר 'אם רעב שונאך האכילהו לחם' וגו'. ישעיה קראו מכשול, שנאמר 'הרימו מכשול מדרך עמי'. יחזקאל קראו אבן, שנאמר 'והסירותי את לב האבן מבשרכם'. יואל קראו צפוני, שנאמר 'ואת הצפוני ארחיק מעליכם', זה יצר הרע, שצפון ועומד בליבו של אדם. 'והדחתיו אל ארץ ציה ושממה, למקום שאין בני אדם מצויין להתגרות בהן. את פניו אל הים הקדמוני, שנתן עיניו אל המקדש הראשון והחריבו, והרג תלמידי חכמים שבו. וסופו אל הים האחרון, שנתן עיניו במקדש השני והחריבו, והרג תלמידי חכמים שבו. ועלה בואשו ותעל צחנתו, שמניח אומות העולם ומתגרה עם ישראל.

כי הגדיל לעשות, אמר אביי, ובתלמידי חכמים יותר מכולן. כמעשה של אביי, ששמע לאדם אחד שאמר לאשה אחת, נשכים ונלך למקום פלוני. אמר אביי, אלך ואפרישם מאיסור! הלך אחריהם שלוש פרסאות ביער. כשנפרדו זה מזו, שמע אותם שהיו אומרים, הדרך שלנו רחוקה ונעים היה לילך יחד. אמר אביי, אם השונא שלי היה במקומי, לא היה יכול להעמיד את עצמו מלחטוא! הלך ונשען על בריח הדלת, והיה מצטער ואומר, אילו אני, לא יכולתי לעמוד בניסיון. שנה לו אותו זקן, כל הגדול מחברו, יצרו גדול ממנו!

אינו מניח לאדם, עד שמבקש להמיתו

אמר רבי יצחק (סוכה נב.), יצרו של אדם מתגבר עליו להמיתו, שנאמר 'צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו'. ואלמלא הקב"ה עוזרו, אינו יכול לו, שנאמר 'ה' לא יעזבנו בידו'. ולא עוד, אלא שמעיד עליו בעולם הבא. אמר רבי יוחנן, יצר הרע מסיתו לאדם בעולם הזה ומעיד בו בעולם הבא, שנאמר 'מפנק מנוער עבדו ואחריתו יהיה מנון (עד)'.
צבאות.

'עובר אורח' שמתיימר להיות 'בעל הבית'

אמר רבא, בתחילה קראו הלך, ולבסוף קראו אורח, ולבסוף קראו איש. שנאמר 'ויבוא הלך לאיש העשיר, ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח הבא לו, ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו'.

ורפואה קרובה לבוא

רפואתו של אדם מחולי תאוות היצר הרע, היא בדברי תורה. אומרת הגמרא (קידושין ל:) תנא דבי רבי ישמעאל, בני, אם פגע בך מנוול זה, משכהו לבית המדרש. אם אבן הוא, נימות, שנאמר 'אבנים שחקו מים'. ואין מים אלא תורה, שנאמר 'הוי כל צמא לכו למים'. ואם ברזל הוא, מתפוצץ, שנאמר 'הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע'.

שנוזה לאכול מן הזבחים..

וגם כן צריך לאדם לכופ את יצרו ויזבחנו, ובוזה מכבד לשם יתברך ומקריב קרבן. אומרת הגמרא (סנהדרין מג:), אמר ריב"ל, כל הזובח את יצרו ומתוודה עליו, כאילו כבדו לשם יתברך בשני עולמות, העולם הזה והעולם הבא, שנאמר 'זובח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישע אלהים'. אמר ריב"ל, בוא וראה כמה גדולים נמוכי הרוח לפני הקב"ה. בזמן שבית המקדש קיים, אדם מקריב עולה, שכר עולה בידו. מנחה, שכר מנחה בידו. אבל מי שדעתו שפלה עליו, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם, שנאמר 'זבחי אלהים רוח נשברה'. ולא עוד, אלא שאין תפילתו נמאסת, שנאמר 'לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוזה'. ואם אינו יכול לשברו, יגלה ממקומו, ואל יבוא לידי חילול השם. אומרת הגמרא (הגיגה טו.), תניא, רבי אלעאי הזקן אומר, אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו, ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורים ויתכסה שחורים ויעשה מה שליבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא!

כחוט השערה

ואע"פ שבעולם הזה דומה יצר הרע לצדיקים כחוט השערה, לפי שמרגיזין אותו ומשברין אותו. כמו שאומרת הגמרא (ברכות ה.), אמר רבי שמעון בן לקיש, לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, שנאמר 'רגזו ואל תחטאו'. ולרשעים נדמה כהר גבוה, לפי שאינן רוצים לנצחו, עד שמתגבר עליהם, ועל כן אינן יכולין עימו. אבל לעתיד לבוא, שיהא נשבר היצר הרע מאליו לפי שהקב"ה יסיר לב האבן ויחדש לב בשר, ידמה להם בהיפך. לפי שהצדיקים ישיגו האמת, וכפי המלחמה שעשו עימו כל ימיהם עד שכבשוהו וכל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו, יראה להם שהיה הר גבוה, בראותם שאינם צריכין המלחמה כפי שהיו עושים בראשונה. והרשעים, לפי שלא נתנסו בעמל להכניעו והיו שלמים איתו, עכשיו שנכנע מאליו בלי עמל, דכתיב 'והסירותי את לב האבן', ידמה להם כחוט השערה. אומרת הגמרא (סוכה נב.), דרש רבי יהודה בן אלעאי, לעתיד לבוא, מביא הקב"ה ליצר הרע, ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים, נדמה להם כהר גבוה. ורשעים, נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכים והללו בוכים. צדיקים בוכים ואומרים, היאך יכולנו לכבוש את ההר הגבוה הזה? ורשעים בוכים ואומרים, היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה? ואף הקב"ה תמה עימהם, שנאמר 'כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם, גם בעיני יפלא נאום ה' צבאות.

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמות
שלום בן אפרים

לעילוי נשמות
שמעון בן דוד

לעילוי נשמות
ענת בת רחל

לעילוי נשמות
אוריית בת ניסים עמרם

לעילוי נשמות
משה בן חסן יעקב

לעילוי נשמות
יהונתן בן משה

מאור
הנשמה

מאור הבית

ריח ניחוח להשם!

סביב השולחן בליל הסדר, מרגישים כיף, נחת, רוגע, הבית כולו מסביב נקי, מסודר. תענוג!

הסדר והניקיון משרים רוגע, שלוה ושמחה, נחת רוח לבני הבית וכמובן לקב"ה כי זה רצונו, זה הבית שלו שבו הוא שוכן.

הרבנית מנוחה רחל, אמרה בשם האדמו"ר הזקן ובשם אביה (האדמו"ר האמצעי) את הפתגם הבא: "במקום שיש טוהר וניקיון, יש כשרות ויהדות".

הקפידו על סדר וניקיון תמידיים ואל תחכי לפסח הבא (בע"ה עד אז נגאל). הימנעו מלצבור ערימות כלים, כביסות ואבק, שימי לב גם לחלקים פנימיים בבית כמו ארונות מטבח, בגדים ומשחקים (כמובן שאפשר ורצוי לשתף את הילדים).

תתמקדי כל פעם בחלק אחר בבית (חוץ מהשוטף ביום יום) וכך תצליחי לשמור ותעבדי פחות קשה.

אתן לך כמה טיפים לניקיון הבית ברוגע ובשמחה בלי לחצים וכעסים, שאף אחד מבני הבית לא יפגע ובטח לא את, כי אחרת זה לא שווה, ואמנם נכון שהגעת לתוצאה.. אך מה היה בדרך?

1. הכיני רשימת מטלות לפי ימים לדוג': יום ראשון מקרר, מקפיא, יום שני ארונות מטבח, יום שלישי חדר הורים, ועל זה הדרך (כולל קניות ברשימה) ולפרט מה בכל חדר ולסמן וי על מה שבוצע. זה עובד מצויין.

2. שאי תפילה לבורא עולם לפני שאת ניגשת למשימה ותבקשי שיסייע בידיך ויצליח דרכך.

3. תאמני את עצמך על ידי דיבורים מחזקים ותאמרי: "לא כדאי לכעוס, לא שווה, בלי לחץ, תנקי בשמחה ובאהבה וכל הפרעה זה יצר הרע".

3. שתפי את הילדים, תני להם מה שאפשר וסמכי עליהם.

4. שימי מוזיקה קצבית.

5. המנעי מתחרות עם שכנות, חברות, אחיות...

6. השתדלי לשמור על הבית נקי ומסודר במהלך כל השנה על ידי אותו הסדר.

באהבה ובהצלחה רבה!

מעשה בעקרת בית, שהייתה עובדת במשך היום בבית: מארגנת, מנקה ומבשלת. בכל ערב הבעל היה מגיע לבית נקי, ילדים מטופחים ומקולחים, וארוחת ערב חמה. ערב אחד הבעל חזר, התיישב לאכול, וסיפר לאשתו על כל מה שעשה היום בעבודה. לאחר מכן שאל אותה: "אני לא מבין, מה את עשית כל היום? נראה שלא עשית כלום!"

למחרת הבעל חזר מהעבודה ומצא בית הפוך. הילדים הסתובבו מלוכלכים, אוכל מפוזר בחדרים, בכיור ערימת כלים, את הסלון מכסה ערימת כביסה, את הרצפה לא רואים מרוב משחקים, והאישה לא נראית באופק. הבעל נבהל, אולי קרה משהו לאשתו. החל לחפש אותה בבית, ולבסוף מצא אותה קוראת ספר להנאתה במיטתה.

הכל בסדר? שאל בלחץ.

הניחה אשתו את הספר ואמרה בשלווה: "יקירי, הכל בסדר".

"אז למה כל הבית הפוך?" שאל בתמיהה.

השיבה האישה בחיוך: "אה, פשוט היום לא עשיתי כלום..."

כן, ניקיון, ניקיון ושוב ניקיון! למה זה כל כך חשוב?

אנחנו בעיצומן של ניקיונות לקראת חג הפסח ואני שואלת למה צריכים להתעורר לקראת פסח להיכנס ללחץ(!?), וכי לא צריך כל הזמן שהבית יהיה נקי, שיעלה ממנו ריח ניחוח להשם?

אז נכון שהניקיון של פסח הוא יסודי ביותר (בשביל להוציא את פירורי החמץ האחרונים מהפינות הנידחות), אבל מה קורה במהלך השנה? באיזה מקום נמצא הניקיון בסדר העדיפויות ואני לא מדברת על זאת שנקראת בפי כל "חולת ניקיון", שהילדים חיים תחת משטר הבעל לא יכול לנשום, זאת שמסתובבת עם הסחבה והמטלית ביד סחור סחור עם קולות לא נעימים ברקע. אני מדברת על סטנדרט שצריך להיות בבית. ברוגע ושלווה.

כתיב 'ריח ניחוח', אומר רש"י (ויקרא א, ט): ניחוח. נחת רוח לפני, שאמרתי ונעשה רצוני.

יקירתי! הניקיון הוא חלק מעבודת השם. כשאת מנקה את עושה את רצון השם וגורמת לו נחת רוח.

ריח הכביסות שמתפזר בבית, ריח השטיפה, ריח סבון הכלים, ספריי המראות והחלונות, מפיצי הריח בחדרי הרחצה, ריח ריח ועוד ריח, כן גם ריחות הבישולים והאפייה משרים אווירה טובה.

דעי! שבית נקי ומסודר ועולה ממנו ריח טוב, כיף יותר לסעוד בו, לשבת בו, להתפלל וללמוד בו שכן בודאי אי אפשר להתפלל וללמוד תורה בבית מבולגן עם ריחות לא נעימים. כשמתיישבים

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת יעקב בן אהרון

לעילוי נשמת שלמה בן רחמה

לעילוי נשמת מארי בת רבקה

לעילוי נשמת אליהו בן סלימה

לעילוי נשמת סעידה בת סעיד

לעילוי נשמת ניסים בן פנחס

להקדשות והנצחות נדרים פלוס

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

"ותתפלל חנה" **אומר הילקוט שמעוני** (שמואל א פ): מכאן אנו למדין שנשים חייבות בתפילה, שכן חנה היתה מתפללת י"ח ברכות. "רמה קרני בה" **מגן אברהם**. "ה' ממית ומחיה" **מחיה המתים**. "אין קדוש כה" **האל הקדוש**. "כי אל דעות ה'" **אתה חונן**. "ונכשלים אזרו חיל" **הרוצה בתשובה**, "מוריד שאול ויעל" **המרבה לסלוח**. "שמחתי בישועתך" **גואל ישראל**. "מקימי מעפר דל" **רופא חולים**. "שבעים בלחם" **מברך השנים**. "רגלי חסידיו ישמור" **מקבץ נדחי עמו ישראל**. "ה' ידיו אפסי ארץ" **אוהב צדקה ומשפט**. "ורשעים בחשך ידמו" **מכניע זדים**. "ויתן עוז למלכו" **בונה ירושלים**. "וירם קרן משיחו" **את צמח דוד**. "ואין צור כאלוקינו" **שומע תפילה**. "אל תרבו תדברו גבוהה" **שאותך לבדך ביראה [נעבוד]**. "יצא עתק מפיכם" **הטוב שמך ולך נאה להודות**. "ויתן עוז למלכו" **עושה השלום**. הרי שמונה עשרה ברכות שהתפללה. **גם כאן כל תפילתה של חנה הוא שבח והודיה לקב"ה.**

וכן כל הקורבנות שהקריבו קין והבל, נח כשיצא מהתיבה, האבות הקדושים.. לא היה בהם קורבנות כפרה אלא הכל היה קורבן של הודאה.

אם כן, תפילת שמונה עשרה התחליף לעבודת הקורבנות, כביכול היא רצף של בקשות, אבל למעשה זו תודה על הנתנה האין סופית- על הדעת והסליחה והרפואה והגאולה.. ויותר מזה, לאחר תפילת המודים שם אמורה התפילה להסתיים בהודאה על הכל.. אנו ממשיכים שים שלום טובה וברכה.. כביכול מוסיפים לבקש. אבל מסבירים שלמעשה זו הודאה למפרע, על הידיעה שגם לעתיד הכל יהיה ממך..

יוצא שההקרבה במשכן היא פעולת התקרבות, "לשכנו תדרשו ובאת שמה" המפגש של האדם עם הבורא יתברך.. ובעצם עבודת הקורבן לכפרה, היא החלק השולי בעבודת ההקרבה. שכן הבאת הקרבן היא ביטוי לרגש הכרת הטוב (כמו הביכורים) לטובה העצומה שקיבלנו מבורא עולם הטוב והמטיב. **שבת שלום.**

וכאומר תודה על כל יבול ויבול, שגדל בשדהו. מביא את התפוח הראשון- תודה על התפוחים, מביא את התאנה הראשונה- תודה על התאנים, וכן על כל פרי אדמה, מביא את הראשון, לעורר ולהרגיל את האדם לחשוב כי אין טבע בעולם, הכל זה בחסדו ובטובו הגדול של ריבון העולמים.

"ואמרת אליו" **אומר רש"י**: שאינך כפוי טובה. **אומר האלשיך** (כי תבוא): מיסודות עבודת ה' כי האדם חייב להכיר טובה למי שעשה לו הטובה והקב"ה משפיע על האדם טובה חיים ומזון וחייב האדם להכיר בטובתו של הקב"ה וזוה ניכר האדם, כי 'עדין הנפש' יתבונן וידע מי נתן לו כל הטוב ויודה להקב"ה, ואילו מי שנפשו גסה לא יכיר ולא יודה בטובתו שלה הקב"ה. **וזה למעשה כל היסוד של התפילה. אוצר המדרשים** (תפילת שמונה עשרה) **אומר**: התפילה נתקנה על הסדר. מאי על הסדר? זה סדר עולם. לכך מצינו י"ח ברכות של תפילה **מעולם היו מתוקנות זו אחר זו.**

המדרש מסביר שכל ברכה נתקנה ע"י המלאכים עפ"י מאורעות שאירעו לישראל, כשניצל אברהם אבינו מאור כשדים פתחו מלאכי השרת ואמרו, בא"י מגן אברהם. כשנעקד יצחק על גבי המזבח.. מיד הביא עליו הקב"ה טל והחיה אותו.. מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו, בא"י מחיה המתים.. כשבנה שלמה את ביהמ"ק, מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י בונה ירושלים, כשנושעו ישראל ועברו את הים סוף ואמרו שירת 'ויושע', פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י מצמיח קרן ישועה, כשנאנחו ישראל וצעקו לאל ושמע צעקתם.. מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י שומע תפילה, כשעשו ישראל את המשכן וירדה שכינה ושכן בו בין שני הכרובים, מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו בא"י המחזיר ברחמי שכינתו לציון.. לפיכך כשבאו אנשי כנסת הגדולה ותקנום בסדר הזה בחכמתם, מיד פתחו מלאכי השרת ואמרו ברוך חכם הרזים שנתן חכמה ליראיו שהם בני גוי גדול. למלאכים לא היתה תפילה של בקשה, כל תפילתם היא שבח והודיה לבורא עולם "מעריצין ומקדישין וממליכים".. **ועל היסוד הזה תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה את התפילה.**

מאור הדרשה המשך מעמוד 1

ביום הוציאי אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח, כי אם את הדבר הזה, שמעו בקולי והייתי לכם לאלקים'.

הקב"ה לא צריך את המצוות שלנו, הוא רק ביקש להיות לנו לאלוקים ושנאנחנו נהיה לו לעם.

ואנחנו, במקום להתחבר אליו, מביאים לו מפרט טכני: 'הנחתי תפילין, התפללתי מנחה, הלכתי לשיעור'.

לא צריך את המצוות שלך בתור מפרט טכני, אם אתה לא מתחבר- זה לא שווה.

ידועים דברי הרמב"ן שכל המטרה בכפרה ע"י הקרבת הקרבנות זה שאדם יחשוב שמה שהולך לקרות עכשיו לבהמה הזו היה צריך לקרות לו, ויתרומם מזה, יתקרב אל השם. אבל סתם לעשות מצוות בלי כוונה, סתם להביא קרבן - אין בזה שום עניין.

(אפריון שלמה)

לאחר יומיים שומע אותו אדם את פעמון הדלת, ולהפתעתו ראה את הקבלן.

"משהו נשאר פתוח?" שאל מידוענו. "שום דבר! רק את הכסף בבקשה..." השיב הקבלן בעודו מנופף במפתח.

"מה?? כל כך מהר??"

"אם אתה לא מאמין, בוא נצח לשטח".

הגיעו השניים, והקבלן עושה לו סיור מודרך. "פה הברזים מזהב שביקשת, כאן האיטונג, וזאת הצנרת..."

אמר לו היהודי: "מה זה? אנחנו סגרנו על וילה בת שלוש קומות ושבעה חדרים, לא על ערימות של חומרים..."

אומר המגיד מדובנא: כך הקב"ה ציוה אותנו בהר סיני על המצוות ועל הקורבנות, אך אומר הנביא: 'כי לא דברתי את אבותיכם ולא ציוויתים